

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сант.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сант.

ЗНАЧАЈ РУСКИХ ТРУПА

На француском и српском фронту

Једна од чињеница која је, поред осталих, Немачку чинила особито јаком јесте јединство команде. После аустријских пораза у Србији и на фронту према Русији, немачка се снага повећала у место да ослаби само с тога што су Немци одмах узели команду над аустријском војском у своје руке, и ми данас ништа не чујемо о њој као засебној армији.

Овај адут у немачким рукама био је познат савезницима. Они су одмах после првих изненађења о доброј опреми Немачке истакли тај факат и поставили га као услов даљих успешних савезничких напора у ломљењу немачког милитаризма. На савезничкој конференцији у Паризу усвојена је Бријанова формула: *јединство у акцији и јединство фронта*.

Данас су сви савезнички фронтови подједнако важни и дислокација се врши по једном унапред усвојеном плану. Тако се даје једино објаснити стални придоласак савезничких трупа на српски фронт, а тако и долазак руских у Француску.

Немачка нада, да изнури и туче једну од савезничких држава па да је примора на сепаратан мир, из дана је у дан све више чилела, тако да јој данас, после доласка руских трупа у Француску, не остаје ни најмањи зрачак. Овај долазак значи потпуна солидарност међу савезницима, солидарност коју Немци, по својој политичко-моралној перверзности, нису могли ни замислити, будући неспособни за један такав виши акт. Међу савезницима воља да се победи никад није била јача и несаломљивија, а опасност од немачког тигра тако страшна, да ову вољу све више потенцира. Само у почетку, недостатак воље и увиђајности код савезника, који иначе располажу у изобиљу свима средствима потребним за вођење једнога рата, могли су бити опасни. Срећом тај тренутак није ни наступио, и као што видимо, го је воља данас порасла преко највиших планина и преко свих аероплана и цепелина.

Долазак трупа из Русије, која је у људима неисцрпна, има огроман моралан значај не само

за савезнике него и за неутралне: он је манифестација солидарности њихових интереса који се стапају у једно цело; он је манифестација разлике тих интереса од интереса неутралних који победи савезника ништа не доприносе.

Тај морални елемент задобија особиту вредност нарочито на нашем војишту. Стога ми не сумњамо ни једнога тренутка о доласку руских трупа на српски фронт. Руси и Срби борили су се раме уз раме и проливали своју крв за слободу Словена на Бал-

кану. Резултат тога рада, борбе и крви јесте поглавито данашња Бугарска. Са свим је природно а и потребно, да заједно покају ту велику своју заблуду.

Ма колико мали био број руских трупа на овом фронту, он ће бити од колосалног моралног значаја, што има да буди учмалу свест и бригу савести код оних Бугара малог броја, чије су ропске душе за ово четрдесет и неколико година стресле са себе колико толико ропску рђу.

Желети је, дакле, на нашем фронту поред јединства фронта и јединства акције и јединство моралних чињеница.

D.

ЈУРИЈА ОКО ПРЕСТОЛА

Принц Вид је у пратњи Есад наше стигао у Драч. Своју улогу Есад је одиграо одлично, па и ако је имао сивне прекоре од стране људи из народа да је он довео принца „Баурин“, а што су ревностно ширили у масу његови противници. У првом кабинету под Видом био је министар унутрашњих дела и заступао министра војног. Дуго није могао остати јер су младотурци прешли са легалне на оружану акцију. Образовали су чете, па доцније и читаву војску и са њом одбијали утицај принца Вида. Зна се да се његова власт није распиротирала даље од Драча и Тиране. У Елбагану је било нешто шућурасто. Влада Видова плаћала је чиновнике, а они су слушали младотурски комитет. Појава Арифа Хикмета у дебарекој Малесији изазвала је запрепаштење у Драчу и код Младотурака. Ариф је био млад човек. Лепо васпитан и одлично је говорио француски. Пре тога занимао се новинарством, а био је и турски чиновник. Дуго се није знало, којој фракцији припада Ариф. Знано се да га је Цариград помагао материјално, јер је преко једне солунске банке примио приличну суму новаца, али програм је истакао тек на великом збору народном у Пишконеји, одмах по доласку принца Вида. Његова странка, која није била мала огласила је формални рат принцу Виду. Долазило је чешће до сукоба између Видових и Арифових људи. Уз Арифа су били: Пишконеја са околином, Малесија дебарека са Пусуеком околином и један добар део Черменике. Он је располагала са пет хиљада добро наору-

жаних и ерчаних Арнаута. Интересантно је: да су наоружани прваци из ових области, а доцније се са њима солидарисали и други многи од угледа људи из суседних области — на томе чувеном збору изјавили: «Ако нам је потребан владалац Хришћанин — што да идемо по свету да га тражимо. Ето да узмемо комшију Краља Петра, који је правичан и јунак, а са којим као са комшијом треба добро да живимо, а не да нам дође странац, те да нас завађа и да наши домови страдају».

Ове су речи муњевитом брзином доспеле до ушију Видових и његових протектора. Улизиве Видове, успеше га уверити да је ово све мало Есад нашино и да је он инспиратор свега овога, јер се знало да су крајеви са којима је Ариф независно владао од увек одани били Есад наши. И Есад наша по захтеву Видовом: или је морао на бесу преварити Арифа Хикмета и довести га у Драч, где су му вешала спремили, или да остави целокупно имање и свој положај, па да бега из Албаније?

Имао је дакле да бира од овога двога и наравно као познат човек од речи и карактера учинио је ово друго. Да је друкчије урадио за навек би изгубио онај део глас који је у албанском народу од увек уживао. Одласком Есадовим Виду се удвостручила опозиција. Он је противу себе имао, без мало, целу Албанију. Док су Ахмед Мухтар, Хасан беј, Дервиш Хима, Хасан Басрија, Иса Бољетинац, Бајрам Пура и остали на рачун Видов проводили се по

Драчу, дотле су вође младотурака са Осман Чотом, Муфтијом тиранским, ходом спремали војску за опсаду и освојење Драча.

С друге стране Ариф Хикмет отпочиње чарку са Маџанима, којима је ставио ултиматум: или да се њему придруже, или да ће противу њих. Борба је отпочела. Бунтовнике, како их тада називаше Вид, предводили су турски официри, који су добро били снабдевени новцем, оружјем и муницијом. Узалуд је кукавни Вид очекивао да му помогну његове пришепетље — он је видео да је остао сам. И понут оне народне: „да није врба, те да два пута никне“ — више је волео живот, него ли трновити престо албански, те без збогом остави земљу, која му је за кратко време свога боравка толико јада и чемера задала. При поласку, или управо бегању — у народу се прича: да умало није заборавио албанску «кравлицу», које се на лађи у самртном страху тек сетио.

Са Видом су очистили чувства све његове истакнуте присталице. Ето у краткој историје његове владавине у Албанији, па зар је чудо што сада са толиким страхом и трепетом поново прилази престолу — са кога је једном онако страшно морао сићи. Но, овом приликом, изгледа, да Вид са много већом опрезношћу прилази и ко зна кад и хоће ли доћи, јер му није непознато да тај престо стоји на стакленим ногама, услед чега се није много љутио кад је чуо за свога конкурента Кирила од Бугарске — пошто је уверен да би Господин Кирило, много пре и брже са престола албанског стругнуо, а он изгоре од жеље да му у том погледу неко отме репутацију, коју је до сада он уживао, а која га прилично жеже.

R.

Пропао покушај

Ноћашњи напад немачких аероплана на Солун осујећен

Ноћас око 1 и по час по ноћи објављено је са два топовска пуцња да су немачки аероплани прешли границу и упутили се ка Солуну. Одмах су у вароши погашене све светлости и из дубоког сна разбуђено становништво почело је провиривати кроз прозоре и појављивати се на балконима и крововима. Савезнички генералштаб предузео је сместа све мере да се

подмукли непријатељи што боље дочекају. Рефлектори са ратних бродова почели су расипати укрштену светлост на све стране, да би се одмах при доласку могли пронаћи непријатељи и отворити на њих што прецизнија ватра са ратних бродова. А одмах за тим почели су се дизати и француски аероплани и кружити високо над Солуном спремни да ступе у борбу са непријатељем.

Међутим, све је прошло на миру. Будноћа и спремност Савезничке заштите Солуна сачу-

вала је мирно становништво од нове трагедије. Непријатељски аероплани, од преласка границе бомбардовани су непрекидно и то тако жестоко, да се никако нису могли приближити Солуну. То су у главном онемогућили француски аероплани на фронту који су се били надали у потери за њима, принудивши их на повратак. Приправност је трајала до 3 часа ујутру. За све то време савезнички аероплани кружили су над Солуном — као анђели заштитници успаваног становништва.

ДНЕВНЕ ВЕСТИ

Генерал Сарај и новинари.

Кореспондент енглеског часописа »Блиски Исток« описао је одушевљење новинара за генерала Сараја. Сваког дана у 7 часова вели он, скупљамо се ми у соби близу његове. Ту су представници свију европских великих листова и угледнији солунски новинари. Генерал лично сваки дан саопштава коминике са македонског фронта и дешесе са осталих војништа које добије у току дана; затим се новинари скупе у један круг око њега и почиње разговор у коме генерал Сарај показује велику љубазност и пажњу према новинарима. Не само да он поставља питања већ на свако питање новинара врло радо даје одговора и објашњење.

Изложба француске уметности.

Да би се војницима Источне Војске омогућило да посете дивну изложбу уметничких радова француских војника Источне Војске, одлучено је да изложба од сада буде отворена од једног часа по подне до осам часова у вече. Ни један српски официр ни војник не треба да пропусти а да не посети ову изложбу која се налази у улици Булгароктон бр. 53. одмах иза кафане »Централ«.

Наредба генерала Мосхопулоса.

»Поред уобичајених прописа за војна лица нас Грке везују за Србе скорашњи славни догађаји, тако да ситни догађаји не смеју бити узрок да боравимо наше ваљане савезнике и да попустимо у нашим осећајима симпатије према српском народу, који је доживео тако тешка искушења. Ја захтевам да се строго поштују војнички прописи и наређујем да се срдачно поздрављају српски војници и официри према њиховом чину. Грчки су официри и војници дужни да прво поздраве српског официра истога чина. Нека се ова заповест саопшти свима корпусима, војним установама и командни места.

Нов француски лист.

Од понедеоника почео је излазити у Солуну нов лист на француском језику »Егида«. Како је задатак »Егида« заштита савезничких интереса и одбрана Венизелисове политике, ми

је препоручујемо публици. Лист излази у подне и стаје 5 денга.

Велике штете у Грчкој.

Ових је дана било великих киша у Старој и Новој Грчкој, услед чега су усеви а нарочито виногради оштећени

Крађа.

Синоћ око 7 часова, две индивидуе су нападе у улици Јомурта Махалеси бакалина и бацивши му бибер у лице да би га заслепели и спречили да се брани, однели су му новчаник са 20 лира турских, које су чиниле све имање несрећниково. Полиција је повела истрагу.

ВАЖНА САОПШТЕЊА

»Срп. Новине« јављају, да Бугарска не допушта никакав приватан поштански саобраћај с окупираним Србијом. Исто тако је неситурно да ће стигли писмо упућено у онај део Србије, који држи Аустроугарска. С тога је најбоље ради прибављања вести из Србије и слања вести тамо послужити се Српским Црвеним Крстом у Женеви, који има зато нарочито удешене штампане карте, које одлазе у Србију и враћају се и обрнуто.

Исто тако биро дотура новац у Србију и из Србије. Новац намењен Србији треба слати Српском Црвеном Крсту у Женеви преко солунске филијале Атинске Банке (то је Француска Банка), и то треба положити драхме и гражити, да се Црвеном Крсту исплате швајцарски франци; а Црвени ће Крст за тај новац купити круне односно леве.

Не треба заборавити, да се курс круна и лезова у Швајцарској стално мења и како ми овде не можемо да то контролишемо, то је једино сигурно, да ћемо добити најбољи курс, послати новац преко Црвеног Крста. Ако се пошаље човеку, у чију исправност нисмо убеђени, онда ризикујемо, да нам за 100 круна плати 70 франака, онда кад се може добити за 62 франка.

Сазнајемо да се Српски Црвени Крст налази у улици Piene Fatio бр. 25. Женева, и да бироом управља г. Бура Пауковић, директор осиг. друштва »Росија.«

Последње вести

Солун, 6. маја.

У току јучерањег дана била је олуја са бујицом на целој фронту. Око 3 часа по подне покварили се телеграфске везе.

Вардар нагло долази, јуче је донео из Србије један понтон на коме је било хлеба, меса и коже. Очигледно да је Вардар порушио какав бугарско-немачки мост у тренутку кад су преко њега прелазили вагони са робом.

Има извештаја да су поплаве у Србији проузроковале непријатељу велике штете.

Балкански се фронт стално појачава. Јуче је стигло у Солун француско појачање са војницима из француских колонија Малгана и Тонкина.

Из Атине јављају да је на балкански фронт упућена целокупна португалска артиљерија довољна за армију од 120.000 људи.

Из Марсеља јављају да се тамо сконцентрисале три дивизије, једна из Француске, друге две из француских колонија, спремне су да пођу у Солун.

Из Атине јављају да су код Канеје примећени енглески транспорти праћени једним сумареном и да су то енглеске трупе из Египта, које су упућене у Солун.

Из Цариграда се сазнаје да је Енвер паша отпутовао на кавкаски фронт, јер је положај Турака тамо веома критичан.

Копенхаген, 6. маја.

Један немачки торпедер ударио је о мину код Фалстербо и потонуо је одмах.

Холандска лађа »Батавија« ударивши о мину на путу за Лондон, потонула је. Четири морнара су се удавила.

Рим, 6. маја.

Јављају из Валоне, да је огромно незадовољство у бугарској војсци против Немаца, који са овом поступају као са вазалном војском. У изгледу су крвави сукоби.

Лондон, 6. маја

»Тајмс« описује у детаљима очајно стање у Аустроугарској. Цела земља подлежи надзору једног војног одељења коме је на челу Немац. Огроман број артикала недостаје. Скупоћа невероватна. Месо веома ретко и скупо. Изглед на жетву врло рђави Немци реквизирају све што нају за војску. Становништво живи под режимо терора.

Париз, 6. маја

Немачки листови протурју лажи пободом смањивања оброка меса у Француској. Истина оброк меса је смањен, јер је био одвишан а на молбу да се повећа оброк у поврху, који је и повећан сразмерно.

Лондон, 6. маја.

Закон о ошитој војној обавези у Енглеској изгласан је дефинитивно са 250 против 30 гласова у Доњем Дому.

Атина, 6. маја

У понедеоник ће грчки краљ отићи у Ливаново да присуствује последњем полагању пруге Солун — Атина.

Женева, 6. маја.

Услед пропасти два швајцарска поданика приликом торпедовања »Сусекса« немачка влада је изјавила готовост да даје оштету породицама ових.

РАЗНЕ ВЕСТИ

— Јављају из Швајцарске, да је Фрања Јосиф озбиљно оболео.

— Енглески подсекретар министарства спољних послова Николсон, одлази у пензију пошто је напунио прописне године за пензију. На његово место долази Лорд Хардинг.

— Син Емила Лубе-а, бив. председника Француске Републике, умро је у 24 години.

— У Смирни се налази 10.000 аустројских војника, којима је задатак да контролишу рад валије Рами паше, који се сматра за франкофила.

— У Аустрији је почело званично скупљање звона са цркава ради ливења оружја и муниције.

— Из Холандије јављају да се један немачки брод потопио услед експлозије немачке мине.

— Бразилијански посланик напушта Берлин. То се тумачи као прекид дипломатских односа између обеју држава.

ПОШТА

Нека се јаве

преко Српског Црвеног Крста у Женеви

Андрејевић Велибор поручник да пише својим родитељима Београд, Стари Сењак 6, Аруета Јаков, писар штаба, Леону Ј. Аруети, Београд Скадарска бр. 37, Богојевић Милош, обвезник трећег позива, г-ђи Лепосави Богојевић, Београд, Курсулина бр. 26, Бркић Владимир, потпуковник да се јави Луцији Кумер, Београд Зорина 52, која саопштава да су сви здрави, Васић Александар коњич. поручник, Наталији Милићевић, Београд Његушева 1, Владисављевић Др. Бока, санитетски пуковник да се јави г-ђи Даринки Генић, Београд Дринчићева 13, Владисављевић Данило, архитекта, Даринки Генић, Београд, Дринчићева 13, Војиновић Милан, коњич. капетан, Наталији Милићевић, Београд Његушева бр. 1, Генић Светозар, архитекта, Даринки Генић, Београд, Дринчићева 13, Гледић Обрад, вој. благајник, г-ђи Станки Гледић, Београд, Зорина 71, Гојковић Света благајник Јови Петровићу (Pugr O. Vube) 631. Женева) тражи да му пошаље новац да га пошаље у Србију кад добије везу, Димић Милан, подофицир коњички г-ђи Љуби М. Димић, Београд Београдска 13, Димитријевић Тихомир, пеш. поруч. пита Цирински Биро и тражи да се јави својима преко »Београд. Новина«, Ђонић Милан, обвезник пиротех. чете да се јави Даринки Николић, Београд, Студеничка 32, Ђонић Иван, пеш. капетан, Даринки Николић, Београд Студеничка 32, Ђорђевић Милован, Београд Св. Сава 14, Ђорђевић Димитрије, артиљ. капетан, пита Глиша Мар-

ковић, мајор ратни заробљеник у Грениду код Салцбурга (Аустрија) моли да га извести о сину Стојану који је при повлачењу био с њим, Ђорђевић Војислав, подархитекта гђи Миленки Ђорђевић, Београд Св. Савска 14, Бурић Александар, пешад. поруч. да се јави рођацима Стари Сењак бр. 6, Илић Милутин, студент, каплар, гђи Латинки Илић, Београд Студеничка 24, Ђорђевић Живко коњич. поручник, гђи Лени Тодоровић, Београд Стари Сењак 10, Рајић Витомир, резерв. капетан да се јави Зорки В. Рајић, Београд Косовска улица број 16 која моли да јој по могућству пошаље 50 кр., Радосављевића Милана рез. капетана извештава Српски Црвени Крст у Женеви да је писано Ђорђу и Ани и да је новац у 530 круна, упућен од стране истог друштва Ђорђу Радосављевићу, Сарановића Андреју пешад. капетана пита гђа Даница Јовановић Београд, Његушева бр. 53. Саопштава му да су сви код куће у Београду и здрави и моли да се јави и јави за Жики и саопшти му да пошаље новац на горњу адресу гђе Данице, Сарановић Јован обвезник телеграфске чете да се јави гђи Даници Јовановић Београд Његушева 53, Семо Елизара комесар у комори да се јави Јеврему Семо Београд Виоког Стевана бр. 11, Станковић Таса да се јави Влади Станковићу Обилићев Венац 30, Београд, Стевовић Милутин артиљеријски каплар да се јави Лепосави Љубичић Београд Војводе Миленка бр. 15, Стевановић Момчило машин. инжењер да се јави гђи Стани Стевановић Београд Војводе Миленка бр. 15, саопштава му да је његова супруга са свима његовим у Београду здраво, Стакић Сава артиљ. капетан да се јави гђи Наталији Стакић Ратхауштресе 26 Крушевца, Стојадиновић Добривоје писар у пуку да се јави гђи Зорки Стојадиновић Београд Милоша Великог 64, Стојадиновић Драгољуб полиц. чиновник да се јави Рашку Стојановићу Београд Далматинска 9, Станаревић Добросав студент да се јави Даринки Стевановић Београд Његушева 77, Стојадиновић Р. студент, подофицир у пешадији, Ранку Стојановићу Београд Далматинска 9, Теста Нисим трупни лекар Леону де Леон Женева Ри Пиер Фатио 25, Туцаковић Константин подофицир из пешад. гђи Живки Туцаковић Београд Будимска бр. 4, Феликс Јаромир рез. капетан гђи Даринки Генић Београд Дринчићева 13, Хајим Јоз. Јакоба наредник - ђак Моши Б. Јозеф Софија Тетекешка 20, Наумовић Ставра пешад. поручник Десанки Наумовић Београд Његушева 1, Недок Јосиф лекар из Крагујевца да се јави гђи Мирослави Недок Крагујевац улица Карл Луј 15, Нешић Ранко пешад. поручник гђи Даринки Генић Београд Дринчићева 13, Нешић Бошко ђак гђи Даринки Генић Београд Дринчићева 13, Нешковић Љубомир, артиљ. капетан гђи Мици Нешковић Београд, Гундулићева ул. бр. 11, Нешковић Миодраг ђак подофицир гђи Мици Нешковић Београд студеничка 11, Павловић Чета чиновник, Мици Павло-

вић Београд Стишка 5, Поповић Д. Маша, рез. артиљ. поруч. Драгољубу П. Радолјовићу Женева, Поповић Драгољуб санит. капетан да се јави М. К. Паштровићу судији Крушевца, који јавља да је гђа Јулка са децом здраво, Илић Никола пеш. мајор, да се јави Латинки Илић Београд Студеничка 24, Јефтића Ђоку комесара у пуку пита Цирински биро и тражи да се јави својима преко „Београдских Новина“, Јелишић Илија пешад. десни капетан Милици Јелишић Београд Ратарска 73, Карапешки Живојин сан. капетан Наталији Карапешки Београд Краљице Наталије бр. 16, Карапешки Момчило управ. пор. одељења гђи Видосави Карапешки Београд, Његушева 53, Карапешки Никола капетан гђа Видосави Карапешки Београд Његушева 53, саопштава му да су сви његови код куће у Београду здрави, Љубичић Петар артиљ. мајор Лепосави Љубичић, Београд Војводе Миленка бр. 15 и саопштава да се његова мајка и сестра налазе у Београду, Марић Милан електротехничар Малану Марићу, Београд Војводе Миленка бр. 20, Марић Драгутин резерв. пешад. капетан Милану Марићу Београд, Милићевић Милутин обавезник шофер гђи Јелени Милићевић Београд Студеничка 32, Милојевић Илија, инж. капетан Амалији и Бerti Лоренц Београд Гундулићев венац 2.

Рођена и крштена деца на Корзици:

Божана кћи Светозара и Маце Поповић обућара из Обреновца, Ђорђе син Цветка и Милеве Ђосић полиц. писара, Марија кћи Драгомира и Милеве Цврковић цариника, Ђорђе син Саве и Зорке Радвановић поштара, Костадинка кћи Христа и Султана Јорговић теж. из Скопља, Радмила кћи Јордана и Јелисавете Јевремовић ђакон из Штина, Јелена кћи Живојина и Лепосаве Василевић судије из Охрида, Бранко син Николе и Данице Драгишић поседника из Далмације, Сибинка кћи Живојина и Мице Костић надзор. друге из Скопља, Радмила кћи Александра и Милеве Ђорђевић поштара из Велеса.

Од избеглица умрли су:

Живојин син Влајка Кретића каф. из Кавадара умро на Корзици, Живојин Цветковић чинов. Класне Дутрије умро на Корзици, Достана ж. Антонија Големовића општ. писара умрла на Корзици, Риста син Анастаса Трајковића умро на Корзици, Љуба Мојковић управ. пор. одељења умро на Корзици, Благоје Милошевић из Губеревца код Лесковца умро на Корзици, Радомир син Милије Стојковића из Београда умро на Корзици, Матија Поповић званич. умро на Корзици, Рада Бојин, паор из Шурана у Банату, умро на Корзици, Јелисавета удова Д. Милојевића проте из Неготина умрла на Корзици, Јован Марковић б. трг. из Ужца умро у Солуну, Ђиро Ристовић, тежак из Препетана среза качанског умро на Крфу, Јордан Илијевић, тежак из Пашаникова ср. качанског умро на Крфу, Љубомир Дангошевић тежак из Земуна умро на Крфу, Петар Марковић раденик из Врање умро у Солуну,

Андреја Пејаковић родом из Црне Горе умро у Солуну, Костадинка кћи Ранђела Данића жандарма умрла у Солуну, Риста Марковић, каф. из Врање умро у Солуну, Алекса Ристић родом из Ниша умро у Солуну, Коста Илић деловођа из Тетова умро у Солуну, Тодор Јелаковић тежак из Куманова умро у Солуну, Илија Голубовић благајник болнице у Брусу, умро на Крфу, Драгољуб Миладиновић тежак из Сибнице умро на Крфу, Обрад Ђосић тежак из Азање умро на Крфу, Јован Вујић тежак Вујаовца умро на Крфу, Тодор Русојевић из Београда умро на Крфу.

Приспела писма

Војној пошти Врховне Команде хотел „Епифанос“ ул. Коломбо 18. Богдановић Бошко професор, Величкиновић и комп., Вучетић Симон, Велић Милан учитељ, Глигоровић Душан, Гавриловић Радисав, Граупера Анђела новинарка, Димитријевић Риста, Димитријевић И. Сл., Димитријевић Милица, Ђорђевић Драгољуб, Ђосић Бадон, Ђорђевић Крста проте, Ђурић Спира, Живковић Јелисавета, Жаранац Јован, Илић Вучко, Јојић Милан инжењер, Јањићијевић Мирослав упр. пор. одел. Јевтић Никодије, Јовановић Катарина, Јовановић Александар, Лобничковић Перса, Ковачевић Драга удова, Костић Светозар, Костић Гаврило, Крапчевић Милорад, Милошевић Света, Милорадовић Жика (2) Мијатовић Тихомир, Михаиловић Пашко, Милосављевић Даринка (2) Милиновић Јеротије, Милосављевић Милутин, Петровић Василија, Поповић Васачлан управе вароши, Пеичић Наталија (4) Рачић Пуниша, Радосављевић Добросав, Ристић Михаило, Рашковић Драгиша (3) Стојановић Милорад, резерв. поднаред. коњич. дивизије, Стојановић Љубица, Терзић Даринка (2) Томић Ангелина, Чурић Милан, Чокић Десанка.

позивају се

Драгољуб Поповић, индустријалац из Београда, да се јави комесару срп. избегличког логора, ради извесног саопштења.

Гђа Катарина Јовановић, Милан Младеновић, учитељ, Димитрије Стојановић рез. п.поручник и Коста Симић, писар I кл. да предстану конзулату ради пријема саопштења.

Саопштења

Роси и Дари Јовановић из Београда јавља Бошко Јовановић инжењер да је жив и здрав са браћом својом и ујаком.

Милеви М. Марковића капетана, удова из Београда, јављају синови Војислав, Боривој, Љубомир и Светомир да су живи и здрави.

Димитрије Цветковић — чика Мита рез. пеш. капетан пита за своју жену децу и браћу, да ако ко зна о њима што, да му јави на уредништво овог листа.

— Ко зна штогод о гђици Олги Лазаревићевој, из Београда, чин. општин. битољске, нека јави Сави Бурашиновићу, типографу, уредништво „Велика Србија.“

СПИСАК

Српских ђачких група у Француској
IX. група у „Lycée Mignet“
(Lix en Provence)

Шеф групе г. Павле Мајзнер, директор гимназије.

Атанасије Бајкић син Милivoја агента бродар. друштва из Градишта. Александар Димић син Ђорђа инсп. желез. дирекције из Београда. Александар Радловић син Саве контролора желез. дирек. из Београда. Велибор Пешић стриц Душан, пуков. у штабу Врховне Команде, Београд. Војислав Костић син Глише из Београда. Василије Шуменковић син Матеје проте у Берову — Охрид. Војин Срећковић син Михаила трг. и народ. посланик (окр. Моравски). Драгомир Димитријевић син † Љубисава б. окр. начел. из Ниша. Драгољуб Љујић син Миладина управ. главо-неме школе из Београда. Душан Пећанац син Михаила инспектора Мин. Просвете. Јордан Аћимовић син Лазара трг. из Врање. Јован Митровић син Радосава, трг. и нар. посланик из Ужица. Јован Јакић син † Цветка из Призрена. Лука Јовановић син Михаила — Параћин. Милош Гавриловић син Николе порезника из Крагујевца. Милутин Митић син Сотира трг. из Ниша. Милош Симић син Вула мајора из Београда. Милосав Брачинац син Стојана, столара из Крушевца. Милош и Светислав Капетановић синови Милана, министра у пензији из Београда. Никола Витановић син Јове, трг. и народ. посланик из Врање. Коста и Предраг Стефановић синови Владе, чинов. жел. дирекције из Београда. Радомир Поповић син Симе, професора из Београда. Стојан Х. Павловић син † Зафира из Куманова. Трајко Божановић син † Денка Спасић конда из Куманова. Станимир Милосављевић син Милете трг. из Свилајнца. Тихомир Живановић син Николе, народ. посланик из Крљева. Драгослав Милосављевић син Милосава пред. суда из Краљева. Милан Митровић син Бошка, каф. из Крушевца. Душан Бусовац син Саве, благај. мин. војног (Црна Гора). Петар Стошић син Василија трг. из Врање. Светозар Здравковић син Владе инжењера из Зајечара.

Никола Николић син Милана Николића из Водице, ср. јасенички округ смедеревски, нека се јави своме брату Милутину Николићу редову хаубичког пука дринске дивизије. 6—10

Тома П. Љубеновић, наредник 4 чете 3 батаљ. I пешад. пука, моли сваког оног који би ма шта знао о његовом брату Цветку Љубеновићу, учитељу из Предејана, среза власотичког, обвезнику чиновничког реда при команди Битољске Дивиз. Области и сестрићу — дечку Војиславу Кучарићу, да га писмом извести. 2—5

Похитајте у

„Бар Мон Плезир“

Бар „МОН ПЛЕЗИР“ постао је рандеву српске војске. Зато обраћамо пажњу свима Србима да буду редовни посетиоци овога бара, који се препоручује беспрекорном и брзом услугом, као и пићем најбољих француских и енглеских марака.

Од 4 часа по подне до 1 по поноћи услужују госте српске госпођице — келнерице.

У бару „Мон Плезир“ слободно је певати, играти и забављати се.

Свакога јутра може се добити до ручак за 0.60 и 1 драхму.

Уредништво „Велике Србије“ прима огласе по умереној цени.

ХОТЕЛ **Империял**
I. РЕДА
У СОЛУНУ поред самога мора

Потпуно је реновиран и отворен
од 25. априла т. г.

ЧИСТОБА ЈЕ ПРИМЕРНА, СОБЕ ЕЛЕ-
ГАНТНЕ, ПОСЛУГА ТАЧНА А ЦЕНЕ КАО
И УВЕК УМЕРЕНЕ.

Соиственик

4—10 **ТАШКО ЧОМИЋ.**

Неапољ Хотел
„Континентал“

Препоручује се Србима као
ХОТЕЛ ПРВОГА РЕДА

Нарочито спуштене цене
за Србе.

Хотел је у најлепшем кра-
ју — на обали морској, бли-
зу центра. Располаже вели-
ким бројем соба и модерним
конфором. 4—5

МЕЊАЧКА РАДЊА

Баруха Салтиела и С. Скапа

Препоручује се својом солидном рад-
њом, при размени свију врста нов-
чаних вредности по дневном курсу.

СОЛУН, улица ВЕНИЗЕЛОС бр 8.

М. & С. БУРЛА

ЈУВЕЛЕРИ

Радња основана 1850. год.

Велики избор: дијаманата, би-
сера, драгог камења; златних
и сребрних ствари; часов-
ника и т. д.

Улица Венизелос бр. 55.

СОЛУН

Једини заступник фирме „Крвстофл“

Купујте прави и најбољи
дуван и цигарете

„КАВАЛА“

из фабрике

ПАПА АНАСТАСИЈУ

СОЛУН 24—

Господо!

Препоручујемо Вам
да пушите
само

САЛОНИКА

ЦИГАРЕТЕ

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА 20 циг. 1 дин.

ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «

БОГША . . . 24 « 0·80

СПЕЦИЈАЛ 24 цигарета . . 0·50

Специјалитети:

МИРОДАТО 24 циг.

ЛЕДИ 24 « са зл. писком 0·65

« 24 са плута писком

Дуван за луле. На продају свугде.

24—30

Пажња српској војсци

У Солуну је једина француска фирма чије је
седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАК

Продаје све врсте конфекционе робе: одело, шешире итд.
кућинско посуђе, све врсте намирница и деликатеса.
Велико стовариште најбољих вина и ликера. Стога јој
поклоните поверење. Услуга најсолиднија. Цене утврђене
и умерене. Прима српски новац по дневном курсу.

ЦЕНТРАЛА улица Краља Ираклија

ФИЛИЈАЛИ: улица Венизелос бр. 4 и 8, где се говори и српски.

26 —

Деликатесна радња

М. МАЈО КАСУТО И К^о

УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС БР. 4 а.

НАМИРНИЦЕ ПО ИЗБОРУ

Радња је снабдевена свима врстама сирева,
салами, шунки, ликера, шампањера, вина, чо-
коладе и осталих деликатеса.

ЦЕНЕ БЕЗ КОНКУРЕНЦИЈЕ

ГОВОРИ СЕ СРПСКИ

12—

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА

„НЕСТОС“

Највећа на Ориенту — 500 радника.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ:

НЕСТОС	БИКИ	Дин. 1—
«	ГЛУБЕК	« 0·80
«	ЈАБИ	« 0·65
«	АФРОС	« 0·50

26 —

— Улица —
«КОЛОМБО»
— Бр. 18 —

Српска берберница

БРАЋО СРБИ!

Једина српска берберница у Со-
луну коју држи Србин и где се срп-
ски говори јесте берберница

Ђуре Поповића,

чији је дугогодишњи рад на страни
и у месту довољна препорука.

У свакаку
преко —
— пута
— хотел —
«ЕГИПТА»

Моли за посету

ЂУРА ПОПОВИЋ
берберин

7—15

За српску војску, г.г. офицере
и савезнике

Цигарете **„СРБИЈА“**

најбоље су јер су израђене од најбољег и пра-
вог дувана „Кавала“ и удешене према старим
српским цигаретама у кутијама од по 24 ком.

по цени: 1·40; 1—; 0·65 и 0·50 дин.

Дуван „Морава“ пакло 25 грама 0·30 дин.

Продавница у улици Коломбо

Преко пута поште Врховне Команде.

26—